

ЧАС РУХУ

www.nru.org.ua

читайте на сторінці **8**

№ 07 - 08 (263 - 264) 2017

E-mail: chaspress@ukr.net

Екологія - питання національної безпеки України

Під час цьогорічного сходження на Говерлу рухівці заодно прибирали схили Карпат від сміття.

Вже у своїй першій програмі Рух приділив значну частину місця вирішенню питань, що пов'язані з охороною навколишнього середовища. І нині екологічна безпека Народним Рухом України визнається невід'ємною складовою національної безпеки. Ось як про це сказано в Програмі НРУ: "Україна перебуває у стані значного антропогенного порушення та техногенної перевантаженості території, обумовленої технологічною відсталістю промисловості і сільського господарства та Чорнобильською катастрофою. Неефективно використовуються природні ресурси; широко застосовуються екологічно шкідливі та недосконалі технології; практично неконтрольованим є ввезення в Україну екологічно небезпечних технологій, речовин і матеріалів; мають місце негативні екологічні наслідки оборонної та військової діяльності.

Загроза втрати сприятливого для проживання людей довкілля, а отже - вимирання населення, - ставить проблему екологічної безпеки в Україні в ряд найсерйозніших".

Народний депутат-рухівець Віктор Кривенко постійно виступав за прийняття Верховною Радою України Закону про оцінку впливу на довкілля перед будівництвом нових об'єктів, вважаючи, що це питання не лише запровадження європейських стандартів, отримання європейських інвестицій, кредитів, але й питання майбутнього наших дітей, тривалості життя і його якості.

Словом, Народний Рух України, використовуючи усі наявні можливості усе робить для того, аби ми жили у екологічно благополучній і процвітаючій країні.

Павло Кишкар
домігся виділення коштів на ремонт школи

За сприяння Народного депутата України Павла Кишкаря та заступника міського голови міста Бровари Григорія Голубовського виділені кошти на проведення ремонту приміщення Броварської загальноосвітньої школи I-III ступенів № 1, у якому навчатимуться учні першого класу за науково-педагогічним проектом "Інтелект України".

Прес-служба НРУ.

читайте на сторінці **4 - 5**

До 100-річчя Української революції 1917-1921 років

"Сіяв насіння фанатичної любові до України"

Так характеризувала полковника Армії УНР, керівника розвідки Державного центру УНР на вигнанні, уродженця села Хоружівки Сумської області Івана Литвиненка у своїх показах під час слідства його друга дружина Галина. А в розділі довідки "Українські терористичні організації в Польщі", яку склали чекісти у 1939 році на підставі агентурних донесень, він згадується серед десяти найавторитетніших та активних діячів екзильного уряду УНР.

читайте на сторінці **7**

Дмитро Климук:

«Ініціативна група по боротьбі зі смородом у Луцьку ставить за мету діяти доти, доки завод не почне функціонувати з дотриманням усіх законних норм. Ми не дозволимо себе і далі трюїти».

читайте на сторінці **4**

Голова Народного Руху Віктор Кривенко відвідав Івано-Франківщину.

Найперше Віктор Кривенко завітав до села Велика Кам'янка Коломийського району, де поклав квіти до пам'ятника Героям Небесної Сотні з батьком-політв'язнем гулагівських таборів Калиняком, який втратив сина під час подій Революції Гідності на Майдані Незалежності.

Пізніше голова РУХу ознайомився з аграрно-промисловим підприємством "Дует", яке очолює рухивець Вишиванок Михайло Володимирович. Власник показав виробничі цехи, техніку, яка готова до збору урожаю, орендовані поля, які дбайливо засіяні і вже готові до жнив щедрого урожаю.

На Коломийщині Віктор Кривенко разом з головою П'ядицької об'єднаної територіальної громади Петром Гедейчуком відвідав адміністративні будівлі громади, ознайомився з роботою та проблемами новоствореної об'єднаної територіальної громади.

Далі делегація переїхала до міста Коломиї. В офісі Коломийської міської організації НРУ В.Кривенко зустрівся з місцевими активістами. На зустрічі він розповів про роботу у Верховній Раді України, зокрема про законопроекти щодо земельної, медичної, освітньої реформ та про політичну ситуацію в Україні, про підготовку виборчої кампанії до парламентських та місцевих виборів. Голова Коломийської міської організації НРУ Тарас Боднарук подарував голові Народного Руху Віктору Кривенку книжки про історію Коломийщини. Пізніше всі рухівці відвідали музей "Гуцульщина" та мистецький центр у м. Коломия.

Зі славного міста Коломиї всі вирушили до Шешорів Косівського району.

Там Віктор Кривенко зустрівся з викладачами та дирекцією школи. Як відомо, Шешорська загальноосвітня школа І-ІІ ступенів носить ім'я Героя України В'ячеслава Чорновола, тому саме сюди спочатку й завітав новий лідер НРУ. Разом із ним також були присутні керівники: обласного - Ігор Шумега, районного - Іван Слижук та міського - Дмитро Гладун партійних осередків РУХу, а також депутати-рухівці та члени партії.

Голова партії повідомив, що РУХ взяв курс на омолодження і активно розвивається

Голова Народного Руху України вивчав проблеми Івано-Франківщини

у регіонах, готуючись до майбутніх виборів до Верховної Ради та місцевих.

Варто відзначити, що більшість запитань людей до Віктора Кривенка у Косові та Шешорах не стосувалися безпосередньо політики. Їх цікавило, як жити далі.

ний клас, шкільний автобус. Як повідомив голова села Василь Якібчук, школа розміщується у старому приміщенні, де навчається 170 дітей. Вже розроблено план будівництва нового приміщення школи, тому Шешори дуже потребують фінансової допомоги дер-

тичної організації "ПЛАСТ", що відбулося за часів незалежності України вперше.

Згодом керівник Руху завітав до Косівської ЦРЛ, де поспілкувався із керівництвом та персоналом лікарні. Головний лікар Дмитро Микитюк розповів про проблему недофі-

шук владою Косова інвесторів для проекту реконструкції косівського басейну.

Віктор Кривенко вислухав всі запитання жителів Косівщини та пообіцяв сприяти вирішенню питання фінансування Косівської ЦРЛ найближчим часом.

Після зустрічі з косівчанами голова Руху продовжив маршрут до гуцульської столиці - Верховини. Там його зустріла заступник селищного голови, депутат районної ради, голова Верховинської районної організації НРУ Оксана Чубатько. Поспілкувавшись з рухівським активом, Віктор Кривенко дав інтерв'ю місцевій пресі.

Наприкінці дня рухівська делегація направились до підніжжя Говерли, де проходив культурно-просвітницький захід Народного Руху України "Говерляна - 2017". Там Віктор Кривенко відвідав всі делегації та поспілкувався з молоддю, молодіжними лідерами, взяв участь в урочистому запаленні таборової ватри та вручив кубок переможцеві традиційного щорічного футбольного турніру імені В'ячеслава Чорновола команді "Турія" з Волині.

Викладачі розповіли народному депутату про відсутність роботи в селі і про те, що молодь, особливо чоловіки, масово виїжджають на заробітки за кордон. Керівники школи і села просили допомогти школі. Тут потрібна інтерактивна дошка, комп'ютер-

жави для такого капітального будівництва.

У своєму спілкуванні із викладачами Віктор Кривенко наголосив на важливості роботи із молодим поколінням, тому у Верховній Раді нещодавно голосував за державне фінансування патріо-

нансування медичного закладу, яка виникає протягом останніх трьох років. Вже зараз відчуваються проблеми із виплатами.

Голова косівського міського осередку НРУ, депутат міської ради Дмитро Гладун розповів голові Руху про по-

Знайомство, наповнене несподіванками

Програма перебування голови партії на Закарпатті була дуже насиченою різноманітними зустрічами та заходами.

с п а д -

Ми - закарпатські рухівці давно хотіли ближче поспілкуватися новообраним головою партії Віктором Кривенком, адже до 28 травня 2017 року - з'їзду партії, відколи він очолив Рух, більшість з нас не були знайомі і не мали можливості активно спілкуватися з ним.

Програма перебування голови партії на Закарпатті була дуже насиченою різноманітними зустрічами та заходами.

З самого ранку Віктор Кривенко з головою Закарпатського Руху Андрієм Яловим відвідали Мукачівський машинобудівний завод, розташований у мальовничому краєчку області - селищі Кольчино Мукачівського району, де головою наглядової ради є очільник крайової організації НРУ. Цей завод розпочав роботу кілька років тому і запрацював на базі колишнього, одного з найбільших промислових об'єктів краю - верстатобудівного заводу імені Кірова, який останні два десятиліття простоявав.

Під час відвідин металообробного підприємства В.Кривенко поспілкувався з працівниками, побачив умови роботи, ознайомився з якістю продукції місцевого заводу, та навіть зустрів свого земляка, який працює там.

Робоча зустріч відбувалася за участю голови Мукачівської РДА і Кольчинського селищного голови. На ній обговорювалися питання розширення машинобудівного виробництва (продукція заводу успішно продається у провідних країнах Європи) та розбудови інфраструктури Кольчино.

Після обіду голова Руху і крайової організації зустрілися однією з найкolorитніших особистостей Закарпаття, громадсько-політичним діячем, поетом-гумористом, одним із засновників і керівників Руху в області та власником фольклорно-гумористичного музею-ресторану "Деца у нотаря" Павлом Чучкою.

Пізніше Віктор Кривенко відвідав управу Закарпатської крайової організації Руху в Ужгороді, де провів знайомство і нараду з активістами - закарпатськими рухівцями. На нараді голова партії розповів активу про основні завдання, які стоять перед партією найближчого року, ознайомився зі станом справ у місцевих осередках та висловив своє бачення щодо зміцнення місцевих організацій.

У приміщенні книжкового музею Закарпатської обласної спілки письменників того дня відбулася знаменна подія, де зібралися на-

ковці провідних вишів Ужгорода, письменники, поети, журналісти, бібліотекарі, громадські діячі для участі у презентації Видавничого дому "Андрій". Засновник, натхненник і координатор представлених ексклюзивних видань - Андрій Яловий, голова Закарпатської крайової організації НРУ. Модерував захід голова Закарпатської обласної організації Національної спілки письменників України Василь Густі. Серед запрошених був голова Народного Руху Віктор Кривенко та рухівці.

Андрій Яловий не є звичайним видавцем. У його видавництві працює всього кілька осіб, але до кожного проекту долучається команда висококваліфікованих фахівців, відповідно до тематики, а у майстерні видавництва відтворюють правдиву історію України - старі книги. Робиться кропітка і тонка робота.

Шкіряні оправи подарункових видань виконуються у майстерні інтролігації вручну за старовинними технологіями. Видавець вважає, що таким чином вдається максимально зберегти енергетику стародруку і його автора, тобто реанімувати не лише "тіло", а й "душу" книги.

Вразили присутніх розповіді видавця про долю кожної книжки. Гідне подиву і поваги відтворення таких раритетів, як: Пересопницьке Євангеліє, а також друге видання "Кобзаря", якого не бачив і сам Тарас Григорович, оскільки на переправі Дніпра його заарештували, і на довгий час безцінні записи були втрачені. Видавництво підготувало кілька форматів цього видання: розкішне подарункове у шкіряній оправі, і для широкого читачького загалу, не менш гідне. Книга потрапила до книгозбірень України і доступна як для дослідників

щини Кобзаря, так і для всіх шанувальників творчості поета.

Нижче ставлення видавця до своїх видань відчувалося навіть в тому, як з любов'ю тримав він кожен книгу, розповідаючи при цьому інтригуючі, детективні, а подеколи й містичні історії їх "народження". Не раз звучала думка, що книга сама по собі чудо. Її ніколи не замінить планшет, чи інше "диво" цивілізації. А щоб відчуті її душу і вагу, книжку треба потримати в руках, відчуті аромат, торкнутися пальцями, очима і серцем її сторінок. І читати, вчити любити книгу наших дітей. Для них маємо робити найсвітліші, найталановитіші, найпривабливіші видання, вважає Андрій Яловий.

Його підтримав і Віктор Кривенко, народний депутат, новообраний очільник Народного Руху України. Він розповів про проект "100 тисяч книжок для сільських бібліотек". А також про "Книжкобус" - унікальний мобільний простір, який захоплює дітей книжкою.

Навзаєм Одарка Долгош та Юрій Глеба (колишній начальник управління культури ОДА) розповіли непросту історію "реанімації" "Королівського Євангелія" - унікальної 600-літньої пам'ятки духовної історії Срібної Землі (Закарпаття). Ініціатори проекту вважають, що відновлення таких святинь, як Пересопницьке та Королівське Євангеліє на сході і заході України - символічне, бо окрилює і вивисує націю у її змаганнях за гідне майбутнє.

А потім була власне "дегустація". Дивувалися філігранній, професійній роботі творців книжок, їх оформленню, змісту.

Олександр Черепак, член провуду Закарпатської крайової організації НРУ.

Шоста сесія VIII скликання Верховної Ради - закінчилася. Наступного разу депутати прийдуть на роботу вже у вересні. І хоча сесія першого півріччя 2017 року була достатньо напружена, депутати зуміли прийняти низку необхідних рішень та законів.

Шоста сесія: від законів, що імплементують євростандарти, до заборони георгіївської стрічки

Зокрема, прийнято ряд законів в сфері екології, які імплементують європейські стандарти. Зокрема, про оцінку впливу на довкілля, про охорону середовища рідкісних видів тварин і рослин, щодо виконання Конвенції 1979 року про охорону дикої флори і фауни та природних середовищ існування в Європі, щодо удосконалення законодавства у сфері охорони природно-заповідного фонду України, щодо охорони пралісів, згідно Рамкової конвенції про охорону та сталий розвиток Карпат тощо.

Над багатьма законопроектами триває робота (про стратегічну екологічну оцінку, щодо удосконалення механізму фінансування поводження з радіоактивними відходами тощо).

Окремо слід сказати про закон, яким вносяться зміни до деяких законодавчих актів України щодо запровадження гуманного ставлення до тварин. Цим законом суттєво підвищується покарання для живодерів.

Парламент відіграє важливу роль у зовнішньополітичному курсі країни, проявляючи оперативну реакцію на події на міжнародній арені. Верховна Рада України вкотре звернулася до міжнародних партнерів з приводу агресії Росії.

Ратифіковано Угоду про вільну торгівлю між Україною та Канадою, що має дати додатковий поштовх у двосторонніх відносинах.

Прийнято закон щодо мови аудіовізуальних (електронних) засобів масової інформації, яким, у загальному тижневому обсязі мовлення телерадіоорганізації загальнонаціональної і регіональної категорій мовлення, які відповідно до ліцензій здійсню-

ють ефірне та/або багатоканальне (цифрове) мовлення з використанням радіочастотного ресурсу, передачі та/або фільми, виконані державною мовою, мають становити не менше 75 відсотків загальної тривалості передач та/або фільмів (або їх частин) у кожному проміжку часу між 07.00 та 18.00 і між 18.00 та 22.00. Ініціаторами цього Закону були депутати - рухівці.

Рада подовжила реформу енергетичного сектору.

Так, прийнято закон щодо стимулювання виробництва теплової енергії з альтернативних джерел енергії. Відтепер, всі поставальники тепла населенню та бюджетній сфері можуть отримати тариф у 90% при заміні газових котлів на альтернативні.

Прийнято новий закон Про ринок електричної енергії, Закон про Фонд енергоефективності, Закон про енергетичну ефективність будівель, Закон про комерційний облік комунальних послуг тощо.

Прийнято надважливий закон про внесення змін до деяких законів України щодо зовнішньополітичного курсу України. Відповідно до цих змін до Закону України "Про основи національної безпеки України" визначається головна мета - набуття членства в Організації Північноатлантичного договору (НАТО).

Розпочато серйозну дискусію стосовно механізму реалізації громадянами своїх прав на землю; зроблені перші кроки в наднепопулярних реформах, таких як медична та пенсійна.

Заборонена георгіївська стрічка, як символ сучасного російського фашизму і шовінізму.

Андрій Руденко

ЕКОЛОГІЯ - ПИТАННЯ

Ще на етапі створення Народного Руху України серед найважливіших моментів його діяльності була боротьба проти злочинної екологічної політики компартійного керівництва Української РСР. Мітинги на природоохоронну тематику збирали чи не найбільшу кількість небайдужих людей. Навіть побувала думка, що Чорнобильська катастрофа та екологічні проблеми створені нею породили національно-демократичні рухи та об'єднання України, в тому числі і Народний Рух. Вже у своїй першій програмі Рух приділив значну частину місця вирішенню питань, що пов'язані з охороною навколишнього середовища. І нині екологічна безпека Народним Рухом України визнається невід'ємною складовою національної безпеки. Ось як про це сказано в Програмі НРУ: "Україна перебуває у стані значного антропогенного порушення та техногенної пе-

рвантаженості території, обумовленої технологічною відсталістю промисловості і сільського господарства та Чорнобильською катастрофою. Неefективно використовуються природні ресурси; широко застосовуються екологічно шкідливі та недосконалі технології; практично неконтрольованим є ввезення в Україну екологічно небезпечних технологій, речовин і матеріалів; мають місце негативні екологічні наслідки оборонної та військової діяльності.

Загроза втрати сприятливого для проживання людей довкілля, а отже - вимирання населення, - ставить проблему екологічної безпеки в Україні в ряд найсерйозніших".

Народний Рух України виступав ініціатором низки екологічних кампаній, які досягали свого успіху. Одна з них - це протиатомний екологічний похід 1989 року, під час якого було зібрано понад

півмільйона підписів за закриття Чорнобильської атомної електростанції та припинення будівництва нових АЕС на території України.

Нині рухівські активісти виступають також ініціаторами та організаторами боротьби за чистоту природного середовища. Зокрема, вони організували збір близько 3000 підписів за позачергову перевірку Придніпровської ТЕС, яка ще у 2014 році одержала "Чорну мітку", як об'єкт-забруднювач довкілля, але мало що зробила для вирішення проблеми. У зв'язку з цим народний депутат-руховець Павло Кишкар направив депутатський запит до Мінекології з вимогою проведення позачергової перевірки теплоелектростанції.

У Луцьку очолив протестні акції проти забруднювача довкілля місцевої Біопаливноенергетичної компанії голова Волинської обласної організації Народ-

ного Руху Дмитро Климук. Тут зібрано 3823 підписи громадян за проведення екологічних слухань щодо проблеми зі смородом, який створює у процесі своєї діяльності БІОПЕК.

Рухівські активісти міста Львова також беруть активну участь у вирішенні питання з твердими побутовими відходами.

Народний депутат-рухівець Віктор Кривенко постійно виступав за прийняття Верховною Радою України Закону про оцінку впливу на довкілля перед будівництвом нових об'єктів, вважаючи, що це питання не лише запровадження європейських стандартів, отримання європейських інвестицій, кредитів, але й питання майбутнього наших дітей, тривалості життя і його якості.

Словом, Народний Рух України, використовуючи усі наявні можливості, усе робить для того, аби ми жили у екологічно благополучній і процвітаючій країні.

Дмитро Климук: "Ми не дозволимо себе труїти"

Останнім часом гучно про себе заявили громадські акції лучан проти отруювача довкілля місцевої Біопаливноенергетичної компанії. Одним із членів ініціативної групи з організації цих акцій є голова Волинської обласної організації Народного Руху України Дмитро Климук. У нього ми вирішили взяти інтерв'ю з цього приводу.

- Коли мешканці Луцька та прилеглих сіл помітили, що БіоПЕК шкодить довкіллю?

- Жителі прилеглих мікрорайонів до цукрового заводу завжди відчували неприємний запах, що виникав при обробці буряків, але це було лише у сезон роботи цукрового заводу. Цієї весни жителі мікрорайону Вересневе, ДПЗ та вулиці Львівської відчували шалений фекальний сморід, також багато хто скаржився на погіршення здоров'я саме у дітей: рвота, захворювання дихальних шляхів. Причому запах інколи був насичений хімічним присмаком.

-Хто виступив ініціатором боротьби із забруднювачем?

-З весни розпочався спочатку пошук проблеми, а вже пізніше боротьба з заводом ТЗОВ "Біопаливноенергетична компанія". Перші кілька акцій мали різних організаторів. Наприклад, жителі прилеглих сіл та жителі вулиці Львівської перекривали трасу Луцьк-Львів. Далі 16

травня досить широкого резонансу набув флешмоб жительки Вересневого з дитиною, яка пікетувала міськраду. Ще через кілька днів відбулися збори жителів мікрорайону Вересневе (понад 100 осіб). В 20-х числах відбувся великий мітинг під стінами Цукрового заводу, на якому був присутній Палиця (народний депутат України шостого і сьомого скликань, - ред.), хоча після його гучних заяв і далі смерділо!

- На якому етапі долучився до цієї кампанії Народний Рух?

-Я був одним із членів ініціативної групи, яка організувала всі акції проти смороду. Ми двічі пікетували суд, де розглядали справу БІОПЕКла, організували мітинги по районах, де сморід дошкуляв найбільше, а також акцію біля заводу, після якої власник заводу подав на мене позов до суду про відшкодування моральних збитків на 1 000 000 гривень. Також було пікетування міськради.

Наша ініціативна група переросла в оргкомітет з

проведення громадських слухань. За це було зібрано 3823 підписи.

- Чого вже вдалося добитися рухівцям і громаді Луцька у протистоянні із БіоПЕКом?

- Завод призупинено рішенням суду від 3 липня 2017 року. Ось уже понад місяць завод не працює. Унаслідок цього сморід трішки зменшився. Разом з тим він ще не зник, оскільки БіоПЕК скидав за день близько 400 кубів барди (дріжджі з домішками хімікатів та кислот) і тієї суміші у відстійниках цукрового заводу ще досить багато, як і побутових стоків з Вересневого.

-Як ви оцінюєте перспективи цієї боротьби проти забруднювача довкілля?

- Ініціативна група по боротьбі зі смородом ставить за мету діяти доти, доки завод не почне функціонувати з дотриманням усіх законних норм. Ми не дозволимо себе і далі труїти, та дурити, що все в межах норми.

Взяв інтерв'ю
Іван Вільха.

Рухівці зібрали понад 3000 підписів з вимогою перевірити роботу Придніпровської ТЕС. Із депутатським запитом про перевірку Придніпровської ТЕС на предмет виконання чинного екологічного законодавства до Міністерства екології звернувся народний депутат України Павло Кишкар.

Придніпровська ТЕС - один з найбільших забруднювачів повітря на Дніпропетровщині

Ще у липні 2014 року вона отримала "Чорну мітку" від громадськості та обласної влади, а також суворе попередження та конкретні вимоги щодо припинення несанкціонованих викидів в атмосферу. Діяльність підприємства призводить до погіршення екологічного стану, створює небезпеку для життя і здоров'я людей. Екологи області виступили з ініціативою впровадження соціальної відповідальності на теплоелектростанції. З цієї метою 27 січня 2015 року підписано Меморандум про співробітництво у сфері охорони навколишнього середовища між ПАТ "ДТЕК Дніпроенерго" і Дніпропетровською обласною державною адміністрацією та Громадською екологічною радою при Дніпропетровській ОДА. Придніпровська ТЕС за умовами Меморандуму зобов'язалась впродовж 2015-2016 років реалізувати природоохоронні заходи на загальну суму понад 46 мільйонів гривень для нормалізації екологічного стану, зменшення негативного впливу від діяльності підприємства на довкілля області. Однак станом на червень 2016 року ці зобов'язання не були виконані.

Як заявляє голова Дніпропетровської крайової організації Народного Руху України Дмитро Хорішко, мешканці Дніпра живуть у стані постійної екологічної небезпеки. "Якщо говорити про Придніпровську ТЕС, то це підприємство середини 1950-х років. Теплоелектростанція дає

понад 50% шкідливих викидів у місті. Коли в позаминулому році станція не працювала два місяці, жителі прилеглих до неї районів відчували на собі, наскільки чистішим стало повітря. Сьогодні технології пішли далеко вперед, і ми повинні використовувати альтернативні джерела енергії. Щоб зменшити викиди, необхідно встановлювати фільтри. Тому завдання місцевої влади відрегулювати на звернення людей і зайнятися вирішенням цієї проблеми. Ми ініціювали збір підписів серед жителів районів, прилеглих до Придніпровської ТЕС, під колективним зверненням до депутатів облради, голови облдержадміністрації, Мінекології, щоб ініціювати позачергову перевірку Придніпровської ТЕС. Крім цього, незалежно від результатів перевірки, ми вимагаємо, щоби був встановлений стаціонарний метеорологічний пост, який в онлайн режимі показуватиме інформацію про викиди підприємства.", - сказав він.

Слід відзначити, що рухівці зібрали понад 3000 підписів з вимогою перевірити роботу Придніпровської ТЕС. Із депутатським запитом про перевірку Придніпровської ТЕС на предмет виконання чинного екологічного законодавства до Міністерства екології звернувся народний депутат України Павло Кишкар. Однак досі відповідей на ці звернення немає. Придніпровська ТЕС тимчасово не працює.

Олег Іванюк.

НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Завдяки так званій "смітєвій кризі" проблема екології та охорони навколишнього середовища практично вже протягом року перебуває у центрі уваги також громадськості Львова та Львівської області. За останній рік як керівництвом Львівщини, так і на рівні держави прийнято десятки різних документів щодо поводження з ТПВ. Однак чи цього достатньо для того, щоб наші міста і села стали чистими та екологічно безпечними? На жаль, не все так гарно в реальності, як на папері. Тому спробуємо проаналізувати, які складові існуючої проблеми вимагають розв'язання в першу чергу.

Щоденне кредо кожного українця

По-перше, на сьогодні відсутня налагоджена організована система вивозу твердих побутових відходів різного типу на замовлення підприємств, установ та організацій. У Львівській області є 27 паспортизованих полігонів ТПВ, однак до недавня на жодному з них не було встановлено огорож та камер відеоспостереження. Тобто сміття висипалося неконтрольовано, подібно як і на понад 300 існуючих несанкціонованих звалищах. Це, відповідно, створює можливість налагодження корупційних схем, результатом яких є, окрім того, не надходження до бюджету коштів за захоронення відходів. По-друге, на більшості полігонів не тільки відсутні, але й навіть не передбачені системи очищення вод, що створює екологічну небезпеку та соціальну напругу в громадах, на території яких знаходяться полігони. По-третє, досі не розроблено механізми поводження з відходами в плані переробки вторинної сировини (пластикові пляшки, поліетилен, папір, скло тощо), що суттєво зменшило б їхню загальну кількість. Найголовніше у цьому пункті це необхідність стимулювання з боку держави достатньої кількості підприємств, які могли б ефективно перетворювати вторинну сировину у високоліквідні товари. І, нарешті, по-четверте, низька екологічна культура місцевих мешканців, що є, на нашу думку, найголовнішою причиною всіх екологічних небезпек у державі.

Львівська крайова організація Народного Руху України (НРУ) з першого дня виникнення "смітєвої кризи" у Львівській області декларує своє бачення вирішення цієї проблеми. Причому проявляється це не у проголошенні популістських заяв, а у конструктивних пропозиціях, які з дня на день набувають все більшої матеріальності.

Зокрема, ще у червні 2016 року в Львівській організації НРУ створено експертну екологічну раду, а науково-моніторингову комісію з екології та надзвичайних ситуацій при Громадській раді Львівської ОДА очолила член центрального проводу НРУ, доцент Львів-

ського національного університету імені Івана Франка Лідія Бойчишин. До екологічної ради увійшли провідні науковці Львівщини, результатом роботи яких лише протягом перших чотирьох місяців стало створення та апробація методики очищення фільтратних стоків Грибовицького сміттєзвалища, підтвердженням чого є повідомлення у всеукраїнському Інформаційному бюлетені "Екологія та екологічна економіка: нормативні акти і інформаційні матеріали" МОН та "Українського інституту науково-технічної експертизи та інформації". Робота над цим проектом під науковим керівництвом Лідії Бойчишин продовжується.

Другий напрямок роботи НРУ це побудова комплексу з утилізації твердих побутових відходів на території області. Голова фракції НРУ у Львівській обласній раді Богдан Гаглюк увійшов до складу конкурсної комісії щодо вибору інвестора будівництва та експлуатації комплексу переробки ТПВ. Згідно з "Обласною програмою поводження з ТПВ", Львівщину було поділено на чотири клас-

Львова. Кожен комплекс передбачає сортування, вторинну переробку та захоронення (не більше 30% від обсягу) ТПВ.

Поки-що не йдеться про побудову сміттєспалювального заводу, оскільки досі немає відповіді на запитання "Чи рентабельний такий завод?". Експертами екологічної ради Львівської організації НРУ проаналізовано технології переробки, які пропонувались для розгляду керівництву Львова та області у 2015-2017 роках. Розрахунки обсягів ін-

тонн) дали наступні результати: механічний метод (Німеччина, Чехія) - від 180 євро до 280 євро; механіко-біологічний метод (Хорватія) - до 85 євро; термічний метод (Польща, Італія, Німеччина) - 380-650 євро; термохімічний метод (Канада, Італія, США) - 650-1000 євро; плазмове спалювання (Англія, США, Японія) - понад 1500 євро. Найбільшою екологічністю характеризується останній проект, оскільки ТПВ спалюються при температурі 1800-3000С і, як результат, при такому горінні вміст шкідливих речовин у газоподібних викидах не перевищує 3%. Проте при виборі проекту повинно прийматися до уваги не тільки вартість побудови заводу та його екологічна безпека, але й також собівартість експлуатації, оскільки у випадку дотаційності відповідний проект для Львівщини стає нереальним. Окрім того, слід звернути увагу на соціальні аспекти проблеми переробки ТПВ. Громади, які надаватимуть земельні ділянки під будівництво сміттєспалювального заводу чи комплексу з переробки ТПВ, повинні відкрито обговорити пропозиції, які надійдуть від інвесторів, переконатися у економічній та соціальній доцільності проекту (робочі місця, субвенції від області і т.д.) на своїй території, а також у його екологічній безпеці.

У прийнятті правильного для громади рішення велику роль завжди відігравали і відіграватимуть громадські активісти. Проте вже сьогодні в своїй діяльності вони повинні велику увагу приділяти насамперед не лобюванню інтере-

сів певних кіл, а екологічно-просвітницькій роботі щодо індивідуального поводження з сміттям кожного жителя області та міста Львова. Це третій напрям, який не потребує фінансових вливань, але без якого неможливе формування свідомості істинного європейця. Рухівці перші публічно вимагали роздільного вивозу сміття двох категорій: 1) сухого - всі сухі відходи (папір, дерево, пластик т.д.), які не гниють, як результат, не мають надто неприємного запаху, що дозволяє сортувати його на облаштованих майданчиках; 2) мокрого - харчові відходи, які сміттєперевізники мали б захоронувати у компостні ями або у біогазові установки, що є дорожче, проте економічно вигідніше та екологічніше. Члени НРУ вже зараз проводять активну просвітницьку діяльність. Зокрема, голова Шевченківської районної організації НРУ м. Львова Тарас Назарків під час Молодіжного патріотичного фестивалю "Зашків" ініціював акцію "Життя без сміття". Організатори розмістили на локаціях 46 малих та 10 великих контейнерів - окремо для пластику, скла та біовідходів. Відвідувачам роздали спеціальні пакети для органічного сміття і запропонували сортувати його під час відпочинку. Ми також подаємо приклад сортування ТПВ і на робочих місцях. Як приклад можна навести Центр моніторингу соціальних програм та контролю за призначенням і виплатою допомоги Львівської обласної ради, де макулатуру вже тривалий час складають окремо від іншого сміття, а тепер окремо сортують пластик та змішані відходи у екомішки. Як стверджує в.о. керівника Центру, заступник голови НРУ Андрій Корнат, це стало нормою для всіх працівників досить швидко, тепер сміття сортують машинально. Рухівці розробили просвітницькі матеріали та проводять роз'яснювальну роботу у навчальних закладах та установах, а також популяризують роздільне сортування сміття через ЗМІ.

Практика спілкування як з пересічними українцями, так і з головами сільських та селищних рад свідчить, що сьогодні формування екологічної свідомості перебуває лише на стадії становлення. Однак ці питання не потрібно політизувати, а постійно працювати над поетапним створенням концепції поступового переходу до моделі поводження з ТПВ на засадах "Нуль відходів" - від окремого помешкання, кварталу, району до України загалом. Екологія життя має стати щоденним кредо кожного українця.

Леся Бойко.

Зверніть увагу на сортування - це допоможе нам зменшити кількість відходів!

<p>ОРГАНІЧНІ (МОКРІ) ВІДХОДИ</p> <ul style="list-style-type: none"> ☒ м'ясні та рибні відходи ☒ овочі та фрукти, лушпиння ☒ мучні та кондитерські вироби ☒ господарський папір, жмич ☒ рослини та великі квітки ☒ засоби гігієни, підгузники ☒ брудні серветки та скатертини ☒ брудні одноразові пакети та посуд <p>ЗМІШАНІ ВІДХОДИ</p> <ul style="list-style-type: none"> ☒ просмажений та ламінований папір, обгортки ☒ використаний одяг та взуття ☒ розбиті лампи (не енергозберігаючі) ☒ фаянс, фарфор та кераміка ☒ ручки та маркери 	<p>СКЛО</p> <ul style="list-style-type: none"> ☒ цілі пляшки та скляби ☒ флакони ☒ скляні банки <p>ПЛАСТИК</p> <ul style="list-style-type: none"> ☒ ударостійке скло ☒ жаростійкий посуд ☒ віконне скло ☒ пластикові пляшки, посуд ☒ тубинки з-під побутової хімії ☒ надувні кульки, харчова плівка ☒ поліетиленові пакети ☒ пластикові іграшки, взуття, килимки ☒ предмети інтер'єру ☒ DVD- і CD-диски, аудіо- і відеокасети ☒ фотографії та фотоплівка ☒ ручки, парасольки ☒ пластикові контейнери
---	--

ЗАБОРОНЕНО ВИКИДАТИ У БУДЬ-ЯКИЙ КОНТЕЙНЕР:

- люмінесцентні лампи
- ртутні термометри
- батарейки
- будь-які електричні засоби або технічні пристрої
- лаки та фарби
- відпрацьовану олію

тери, які щорічно продукують біля 200 тисяч тонн відходів кожен. Тому на Львівщині доцільно побудувати чотири таких комплекси, які, з огляду на рентабельність, мають перебувати на відстані 60 кілометрів від

вестицій на побудову сміттєпереробного заводу приведені до однієї тонни ТПВ (нагадаємо, що потужність кожного заводу повинна становити не менше, а з врахуванням розвитку регіону, навіть понад 200 тисяч

Привид "Малоросії" блукає Україною...

Якщо добре придивитися - він усюди.

І недавня заява Захарченка - це не черговий комедійно-алкоголічний "похід на Лондон", а цілком реальна небезпека, що міститься у черговому віражі гібридної війни, бо має під собою абсолютно реальне підґрунтя.

Основна ознака малоросійства - байдужість, неосвіченість, ну і російська мова. Мільйони байдужих, погано освічених гібридизованих українців, яких і українцями назвати складно, бо ні те ні се "а какая різниця, на каком язике розговаривать", "да, я рускагаварящій адесіт, і шо?", "а пасматріте, как в Швейцарії і Канаде", "а чего ето ущемляються мои законніє права?" - все це реальний електорат майбутнього Захарченка, що легко може матеріалізуватися в образі якогось Рабіновича, Мураєва чи Бойка. Ба, навіть мова не тільки про люмпен. А ще й про новоспечену так звану "українську буржуазію" і чиновництво будь-яких рангів. Хоча і ці категорії населення важко назвати "українськими". Бо саме українська буржуазія у нас майже відсутня як факт. А 90 відсотків чиновників середньої і вищої ланок орієнтовані на радянсько-російську культурну матрицю із широким спектром проявів, починаючи від цитування фільмів Гайдая і "про Штірліца", і закінчуючи не вщухаючим захопленням російським шансоном і гуртом "Гриби".

Тиждень тому ми мандрували центральною Україною. Майже в усіх закладах харчування та в готелях - "Здравствуйте, чем я могу бить вам полезен?" "Ви українською говорите?" "Ну да, но не очень..., я не люблю еті мовніє дела, которіє нас разделяют..., у нас єсть девочка с Тернополя, но она на другой смене, щас позову адміністратора". Черкаси, Полтава, Суми, Конотоп.... Та що й казати у самому Львові ще п'ять років тому такого не було, щоб: "Здравствуйте, чем я могу бить вам полезен?" А тепер трапляється все частіше.

Можете скільки завгодно сміятися над заявою Захарченка, як у 1919-му році сміялася місцева "еліта" у ситому Києві над голодною і озвірілою армією червоних упирів, що валила зі сходу. Але

Проект "руській мір" - закінчився. Тепер починається проект "малоросія". А оскільки ідейних малоросів яким "всьо-равно на каком язике гаваріть" у нас набагато більше ніж ідейних "рускомірскіх", то я не виключаю, що через абсолютно бездарну гуманітарну і культурну політику нашого нинішнього керівництва, кордон "Малоросії" буде розширено до меж, де переважна більшість гібридного малоросійства "разгаваривает на общепанятном".

упири не знають слів "цивілізація", "культура", "правила та етикет". Тому, гаспада-малороси і "рускоговорящее населеніє", вони прийдуть по ваші квартири, по ваші ресторани і заводи, по ваші бутіки, і бензоколонки. Прийдуть до Харкова, Одеси, Запоріжжя, Херсона і Миколаєва, як прийшли колись за тими, хто кричав "русскій мір, пріді!".

Я прекрасно пам'ятаю, як в середині 2000-х, сміялися наді мною донецькі менеджери з організації масових свят, коли я намагався заговорити на концертах українською мовою, або питав: "чому ви не запрошуєте україномовних виконавців, а все більше з Росії". "Патаму что тут все гаварят на русском". Тепер, зустрічаючи їх у Києві, я навіть не задаю питань. Вони самі підходять до мене із словами: "Ти знаєш, а у меня квартиру отжалі. Да-а-а, ето только теперь я панимаю, что надо было

вкладивать денгї в українізацію Донбаса. Тогда би всьо было как било.... Ведь за один гонорар Бейонсе можна было сделать по двадцать концертов Скріпки ілі "Океана Ельзи"."

Проект "руській мір" - закінчився. Тепер починається проект "малоросія". А оскільки ідейних малоросів яким "всьо-равно на каком язике гаваріть" у нас набагато більше, ніж ідейних "рускомірскіх", то я не виключаю, що через абсолютно бездарну гуманітарну і культурну політику нашого нинішнього керівництва, кордон "Малоросії" буде розширено до меж, де переважна більшість гібридного малоросійства "разгаваривает на общепанятном".

В цьому місці хочеться кричати - ЄДИНИМ МАРКЕРОМ УКРАЇНСТВА - Є МОВА!!! Закон про 100% української у українських теле і радіоефірах, вся преса, сфера обслуговування, не кажу вже про освіту і держустановами, підтримка кінематографу і книговидання - все це найпотужніша зброя проти тотального малоросійства, яке шириться і бує вже не від Сяну до Дону, а від Харкова і Одеси до Тернополя і Львова. Територія України невинно звужується з кожним днем абсолютної державної імпотенції в питаннях гуманітарної і мовної політики. І я зовсім не виключаю, що завтра і я прокинуся в справжній "Малоросії" знову поруч з "дєдивоевалі", олімпійським мішкою, славнозвісним "бояришніком" і піснями гурту "Руки вверх". Хоча, чому прокинуся? Я, схоже вже і так тут живу. Бо он у розчахнуте вікно з автівки наших нових поліціантів гучно долинає:

"Туц-туц-туц-туц....Между нами тает льооод....Пусть теперь нас нікто не найдьооот...." У-у-у-у, "Малоросія" руліт!?

"Туц-туц-туц-туц....Между нами тает льооод....Пусть теперь нас нікто не найдьооот...."

У-у-у-у, "Малоросія" руліт!?

Антін Мухарський.

Непосутні речі

Є великі залізничні станції, які ніколи не сплять, а є зовсім крихітні, де раз на день зупиняється потяг на два вагони, де можна присісти на лавку і слухати спів пташок годинами. Якогось дня їх зачиняють, колія заросте травою, а станційний будинок розграбують, як це зробили в Добромилі. Іван Франко помер давно і вже не сяде на станції "Доброміль" у фіакр, що його запропонує єврей-візник, бо той теж помер, точніше був убитий разом з родиною фашистськими окупантами. Вагома причина закрити станцію.

Соціальні мережі іноді нагадують в'язницю. Приносять їжу і всі накидаються на неї. Потім миски порожніють і люди з нетерпінням чекають вечері. Хто готує ці всі страви? На якій кухні. Чи всі кухарі чисті і чесні? Над цим ніхто не замислюється. Це - річ непосутня, не по суті. Якщо є факт, чому б його не обговорити, не висловити свою думку.

Непосутні речі насправді є знаками майбутнього, чим менше їх обговорюють, тим вони коштовніші. І оскільки приходу майбутнього ніхто не помічає, то потім дивуються, чому ж воно таке несподіване і навіть моторошне. Як не звертали увагу на ностальгію за порядком як при Сталіні, чи тюремний жаргон ідолів укрсучліту, чи виступи зірок шоу-бізнесу в оперних театрах. В результаті маємо гібридну війну і гібридну культуру, яка перетворила людей на хтивє, жадібне і цинічне стадо. Всі квапляться сісти у фірмовий потяг, а не сидіти й слухати пташок на маленькій станції, щоб її не закрили завтра, бо від цього справді може розірватися серце.

В околицях Добромиля зникає вода в криницях, вивірки оселяються на обійстях, бо вирубані всі ліси тими, хто мав би їх захищати.

Корови не дають молока, гинуть бджоли, бо земля отруєна хімікатами. І стрілки переводять на вітряні електростанції, бо яка з них користь. Від них не додається мармуру на сходи і позолоти на меблях.

Саме непосутні речі отримують пару лайків, як милостиню, і коли вони стають присутніми - отримуємо засипаний сміттям Львів, ураган, повінь, чи бордель, де місцеві дівчата торгують своїм тілом, бо в дитинстві всі хотіли бути принцесами і "каралевами".

Але щоб це помітити, треба відчутти біль іншої істоти, треба думати. Про ефект метелика знають всі, але ніхто не хоче вклонитись землі, щоб побачити того метелика під ногами. Бо часом він опиняється і на швидкісній трасі, прямувати якою у майбутнє значно комфортніше.

Галина Пагутяк.

До 100-річчя Української революції 1917-1921 років

"Сіяв насіння фанатичної любові до України"

"Антисовєтську діяльність я почав з перших днів виникнення совєтської влади"

Народився Іван Дмитрович Литвиненко 4 (за новим стилем 17) січня 1891 року у селянській родині. Закінчив Смілянську початкову школу тодішнього Роменського повіту, Вищі московські комерційні курси (1912), працював рахівником економії у містечку Тростянець на Вінничині. А вже на початку січня 1915 року був мобілізований на службу до царської армії. Служив рядовим 507-ї піхотної Нижегородської дружини (Жмеринка). Наступного року закінчив першу Житомирську школу прапорщиків і одержав відповідне військове звання. З травня 1917 року Іван Литвиненко уже підпоручник у 147-й піхотній Воронезькій дружині (Київ). Бере участь у всіх трьох всеукраїнських військових з'їздах і наприкінці цього ж року вступає до першого Українського (Київського) вартового полку військ Центральної Ради, який формувався з українців піхотних дружин, що розміщувалися у Києві та Київській губернії. Командує 12-ю сотнею цього полку.

На допиті, який проводив 8 червня 1946 року старший слідчий слідчої частини МГБ УССР капітан Лимарченко, на запитання, коли розпочав антисовєтську діяльність Іван Литвиненко відповів: "Свою антисовєтську діяльність я почав з перших днів виникнення совєтської влади... Будучи поручником царської армії, у 1918 році добровільно пішов на службу до петлюрівської армії".

На превеликий жаль, у січні 1918 року під час першого наступу Червоної армії на Україну більшість особового складу Київського гарнізону вирішила зберігати нейтралітет, частина першого Українського вартового полку розбіглась, а частина відступила до Житомира. Там Іван Литвиненко бере участь у формуванні з решток охоронних підрозділів полку імені Петра Дорошенка, у якому обіймає посаду командира сотні. Після укладення Берестейського миру та звільнення від більшовиків на початку березня 1918 року українськими та, згідно з домовленістю, німецькими й австрійськими військовими частинами Києва Іван Литвиненко прибуває зі своїм полком до столиці України. Бере участь у визволенні від більшовиків Лівобережної України, зокрема, у боях на полтавському напрямку, в районах міст Лубни, Лозова, Барвінкове. Під Ромоданом дістає поранення у праву руку та правий бік. Після лікування у квітні цього ж року

Іван Литвиненко.

Фото 1920-х років.

призначається на посаду командира куреня, з яким доходить до Старобільська і стає в обороні цього міста на східному кордоні України. У червні цього ж року виконує обов'язки помічника командира першого Запорізького полку імені Петра Дорошенка Армії УНР, а наприкінці листопада стає його командиром.

Після антигетьманського повстання у грудні 1918 року на Україну знову посунули більшовики, які стали витісняти петлюрівські війська зі східної України. Під натиском Червоної армії Дорошенківський полк на чолі з Іваном Литвиненком у складі Запорізького корпусу з боями залишає Харків, Полтаву, Кременчук, Знам'янку, Умань, Балту, Бирзулу, Чечельник і опиняється на території Румунії. Під Тирасполем командир полку рознає контузії. Його вояків озброюють румунські війська і переправляють до Галичини. Тут відбувається реорганізація та нове озброєння Запорізького корпусу, який у червні 1919 року починає наступ на позиції більшовиків. Дорошенківський полк протягом літа веде бої біля міста Проскурова (нині Хмельницький). Шостого червня бере участь у прориві фронту 12-ї більшовицької армії і здобутті міста. Але вже через місяць після масованих атак червоних залишає його. Лише об'єднавшись з Українською галицькою армією, у середині липня Проскурів здобуває знову і далі веде наступ на Київ, який 31 серпня увінчується витісненням з нього Червоної армії. Однак у цей же час з лівого берега Дніпра до столиці України входять частини Добровольчої армії під командуванням генерала Бредова. Виникає конфлікт, який відомий під назвою "Київська катастрофа". Війська УНР знову залишають столицю, починається війна ще й з армією Денікіна, на бік якої переходить Українська галицька армія через примирення Петлюри з поляками.

Опинившись наприкінці листопада 1919 року в оточенні ворожих Червоної, Доброволь-

чої та Польської (з якою на той час було укладено мир), 6 грудня 1919 року Дієва армія УНР розпочинає відомий Зимовий похід, використовуючи партизанські методи боротьби з ворогами. У ньому Іван Литвиненко командує шостим загonom полку Костя Гордієнка із Запорізької групи. На виконання наказу командарма він 31 грудня захоплює місто Умань і стає комендантом залоги. Але потрапляє в халепу. Влаштує щедрий прийом делегації боротьбистів під керівництвом С.Савицького, яка пропонує об'єднання сил Армії УНР і Української червоної армії (отамана Омеляна Волоха) проти денікінців. Очевидно, захоплений такою пропозицією, полковник забуває про зміцнення підступів до міста. Відтак на світанку 11 січня 1920 року до Умані вриваються козаки Волоха, і майже без пострілів роззброюють залогу полковника Литвиненка. Лише вступ 12 січня до Умані 44-ї більшовицької дивізії з метою роззброєння усіх "контрреволюційних сил", в тому числі і Волоха, дозволяє полковникові вирватися з полону.

У березні полк кінноти Запо-

Кінна атака під час Зимового походу. Мал. Л.Перфецького.

різької дивізії на чолі з Іваном Литвиненком переслідують червоних на правому березі Південного Бугу до села Голги (нині - частина міста Первомайська Миколаївської області), бере участь у бою з більшовиками у селі Ємилівка Голованівського району нинішньої Кропивницької області та у героїчному оволодінні Вознесенськом Миколаївської області, адже тут вирішувалась доля життя і смерті українського війська, у якому закінчувався провіант і боєприпаси. Водночас, за даними розвідки, у місті під охороною 600-700 червоних піхотинців, кіннотників та артилеристів відбувався комуністичний з'їзд, перебували великі запаси зброї та різного майна. Відтак о третій годині ранку Запорізька дивізія розпочала атаку. Ось як її описує літописець походу Олександр Доценко: "Ворог підпустив українські лави на 400 кроків до міста і потім почав осипати їх дощем рушничних і кулеметних куль; броневик також почав обстріл. Наші мало стріляли, бо й не мали чим. Ворог перейшов у контрнаступ: зійшлися на двісті кроків, - наші завагалися, бо залишилось на чоловіка по 2-3 набої, і по наказу почали відходити на кращу позицію... Настав дійсно критичний момент. Ворог, підсилвшись членами з'їзду, переслідував відступаючі українські частини; загроза для наших частин, не маючих набоїв, була досить страшна. Відтягнувши дивізію на старі позиції, перегрупувавши кінноту на крилах й висунувши на лінію лави піхоти кінно-гірний дивізіон полковника Алмазова, дивізія почала відстрілюватися і зупинити ворога... Тимчасом отаман Гулий-Гуленко особисто повів в атаку свій повстанчий відділ, який за ним ішов в огонь і воду. Полк Чорних Запоріжців піддержав атаку, а піший Запорізький полк під командою полковника Дубового, не маючи набоїв і на половину без рушниць, йдучи, ляскав долонями, піддержуючи атаку повстанчого відділу. Ворог почав відступати. Тут кінний полк під командою полковника Литвиненка з'явився на обрію великою лавою і, попередивши піхоту, почав рубати ворога на право й на ліво. Ворог панічно розбігався, кидаючи зброю, кашкети, чоботи, шинелі, і Запоріжці на плечах у ворога вдерлися до самого міста". Петлюрівці захопили 2 важкі, 18 легких, 8 гірських гармат та 32 тисячі набоїв до них, 48 кулеметів, 12 мітральєз (скорострільних гармат), 5 тисяч рушниць та 2 мільйони набоїв до них, 4 ешелони військового майна та 10 мільйонів совєтських рублів.

Біля міста Ананьїва полковник зазнає третього поранення у груди. Але вже через місяць призначається командувачем другої Запорізької бригади першої Запорізької стрілецької дивізії Армії УНР.

За участь у Зимовому поході Івана Литвиненка нагороджено орденом "Залізного Хреста" під номером 29.

У районі Могилева-Ямполья його бригада з'єднується з Військом польським, згідно з Варшавським договором, і бере участь у черговому поході на Київ. Але вже у червні під натиском Червоної армії, що розпочала масований наступ з Білорусі втретє залишає столицю України і відступає до річки Збруч. Звідси Іван Литвиненко відкликається до штабу армії і одержує від Головного отамана Симона Петлюри доручення очолити військову делегацію у складі полковника Крата, сотника Блудимка, хорунжого Роменського та доктора Чикаленка на переговорах про військовий союз з командувачем білої Російської армії Врангелем. Українська деле-

гація поставила перед бароном умови укладення цього союзу, згідно з якими, оперативне командування військами (в тому числі врангелівськими), які вестимуть бої на території України має здійснювати Уряд УНР; командувач Російською армією має дозволити створити з українців, які перебувають у нього на службі, окремий Український корпус. Врангель погодився перш за умову передати на обговорення генеральних штабів армій. А проти другої умови він запротестував, оскільки переважну більшість його армії складали українці. Згоду дав лише на створення однієї української дивізії. Однак договору укладено не було, бо незабаром після переговорів Червона армія розбила Врангеля.

Після повернення з переговорів на початку жовтня 1920 року Іван Литвиненко знову обійняв посаду командира другої Запорізької бригади Армії УНР, яка вже у листопаді була витіснена переважними більшовицькими військами за Збруч і роззброєна поляками, які у жовтні за спиною Уряду УНР уклали з росіянами перемир'я та домовилися про зони окупації України.

З цього часу полковник перебував у спеціальних таборах для українських військових у польських містах Пікуличі, Вадовиці, Стрілків та Каліш. Ось як про цей період свого життя розповідає Іван Литвиненко на допиті 15 червня 1946 року: "Перебуваючи у таборах, я продовжував антисовєтську петлюрівську діяльність. Я не покинув надій на боротьбу проти совєтської влади, навпаки, готувався до неї. З цією метою я закінчив чотиримісячні курси з підвищення знань командного складу петлюрівської армії, які були організовані при таборах, брав активну участь у проведенні різноманітних націоналістичних петлюрівських свят, які закликали і мобілізували петлюрівців на подальшу боротьбу проти совєтської влади".

Іван Ольховський.

(Далі буде)

Орден "Залізний Хрест".

Рухівська "Говерляна - 2017"

Розпочався табір урочистим відкриттям, потім - пролунав гімн України та підняли урочисто прапори. А далі - багато спілкувань та знайомств, лекцій та... відпочинку.

У перший день "Говерляни - 2017" з учасниками молодіжного заходу поспілкувався заступник голови Народного Руху України Андрій Корнат. Він розповів про важливість сортування твердих побутових відходів під час подібних заходів та культуру поведінки у таборі.

Під кінець першого дня з ініціативи львівської делегації, зокрема Сергія Дзядика та ще кількох побратимів, відбулась вперше біля підніжжя Говерли інтелектуальна гра "Mind Game", у якій взяло участь 12 команд з різних делегацій України.

Це були неймовірні емоції, мозковий штурм 100-го рівня, шалені овації, підтримка команд професійна організація та однозначно крутезний ведучий Тарас з Івано-Франківська.

Отже, після двогодинної гри, 9-ти турів ведучий оголосив у першу чергу команду глядацьких симпатій, якою стала команда з Волині з однойменною назвою. А потім п'єдестал - третє місце зайняла команда із Сум "Горацио", друге місце - команда з Івано-Франківська "Stupiddests", а перше місце, за свої інтелекту-

альні здібності, взяла за найкращий результат команда з Тернополя "Західні рейки". Всім переможцям вручили цінні подарунки у вигляді солодощів, печива та згущеного молока і розійшлись у свої табори на вечерю.

Другий день біля підніжжя Говерли був дуже насичений, особливо у післяобідню пору. Велика кількість молоді сходила на Говерлу, а інша частина, яка залишилась, будувала святкову ватру.

Після того, як учасники табору спустились з Говерли, відбувся вже традиційний, щорічний футбольний турнір імені В.Чорновола, у якому взяли участь дві волинські команди "Турія" і "Волинь", а також львівські "Леви" та дніпровське "Дніпро". Переможцем цьогорічного Кубка першості з футболу стала команда "Турія" з Волині.

Приємною несподіванкою турніру стало те, що на фінальну гру завітав голова Руху Віктор Кривенко, який пізніше біля ватри вручив переможцям турніру красивий кубок.

Ближче до вечора відбулось урочисте запалення красивої таборової ватри, біля якої лідери молодіжних організацій розповіли про гарно проведений час за ці два дні, нові знайомства, а таборування оголосили офіційно закритим. Після чого всі фотог-

рафувались, а Віктор Кривенко відвідував всі делегації і поспілкувався з молоддю, а також всі дружно поспівали під гітару патріотичних пісень.

Також в цей день лідер Народного Руху привітав учасників Всеукраїнської акції "Говерла", яку організувало Міністерство молоді та спорту у партнерстві з ВГО "Молодий Народний Рух".

На третій день, 16 липня, голова Народного Руху України Віктор Кривенко разом з побратимами вже був на вершині Говерли.

Цьогоріч, незважаючи на дощово-прохолодну погоду, на Говерлу зійшли рухівці Закарпаття, Франківщини, Львівщини, Волині, Дніпропетровщини...

"У 27-й "Говерляні" взяло участь понад 300 рухівців та зорганізованих Молодим Народним Рухом активних українців. На горі наша група була вже о 08:50. Хоча завершили спілкування з молодіжними лідерами після опівночі. Внизу жарко. Туман, мряка. На горі - капітальна холодрига. Але дуже всі задоволені", - сказав В.Кривенко.

Зазначимо, що протягом таборування велось сортування твердих побутових відходів, та рухівцями організовано екологічну акцію - "Рух за чисте довкілля: Життя - без сміття", під час якої було проведено прибирання

Біля підніжжя Говерли відбувся культурно-просвітницький захід Народного Руху України "Говерляна - 2017". Захід був присвячений проголошенню Декларації про державний суверенітет України, у якому взяло участь близько 500 молодих рухівців зі всієї України.

місця таборування та дороги на Говерлу.

Отже, цьогорічний захід "Говерляна - 2017" вдавсь на славу і найголовніше - з великою кількістю молоді, рухівської молоді, а це означає, що РУХ має перспективу та велике майбутнє!

Тарас Левицький.

Індекс: 91216

Часопис Народного Руху України. Зареєстровано Державним комітетом телебачення й радіомовлення України 01.06.2004 р. Серія КВ № 8802. Адреса: 01054, м. Київ-54, вул. Олесь Гончара, 33. Адреса сайту: www.nru.org.ua Тел.: (044)246-47-63, E-mail: ruhpress@ukr.net Наклад 5000 прим.

